

EØS-landes implementeringsarbejde tæt via bilateral kontakt.

Europa-Kommissionen nedsatte efter vedtagelsen af servicedirektivet en ekspertgruppe til implementering af servicedirektivet bestående af samtlige EU/EØS-lande. Erhvervs- og Byggestyrelsen har deltaget på Danmarks vegne. Gruppen har diskuteret afklarende og tekniske spørgsmål samt skabt en ramme for en fælles forståelse af direktivets bestemmelser.

Erhvervs- og Byggestyrelsen har herudover løbende deltaget i uformelle arbejdsgrupper med deltagelse fra diverse andre EU/EØS-lande, særligt samtlige nordiske og baltiske lande samt Polen, Tyskland, Irland, Storbritannien og Nederlandene.

4. Direktivets gennemførelse i dansk ret

I Danmark søges servicedirektivet så vidt muligt implementeret gennem ændringer af sektorlovgivningen for at sikre lovmæssig entydighed og brugervenlighed. Dette drejer sig navnlig om servicedirektivets sagsbehandlingsregler, såsom offentliggørelse af sagsbehandlingsfrister og princippet om stiltiende accept. Disse gennemføres i sektorlovgivningen, således at tjenesteydere kan finde reglerne for behandlingen af deres sag i den lovgivning, som regulerer deres erhverv.

Direktivets generelle oplysningskrav for tjenesteydere foreslås som udgangspunkt gennemført via markedsføringsloven, som allerede indeholder en række oplysningskrav. Således fremgår servicedirektivets krav om oplysninger om den erhvervsdrivendes navn og adresse (artikel 22, stk. 2, litra a), almindelige forretningsbetingelser og generalklausuler, (artikel 22, stk. 1, litra f), prisoplysninger (artikel 22, stk. 1, litra i, og stk. 3) og tjenesteydelsens vigtigste karakteristika (artikel 22, stk. 1, litra j) allerede af markedsføringsloven. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at gennemføre de fleste af servicedirektivets oplysningskrav i markedsføringsloven. Servicedirektivets øvrige oplysningskrav, som kun vedrører lovregulerede erhverv, gennemføres i dansk ret i sektorlovgivningen. Definitionen af lovregulerede erhverv skal ses i sammenhæng med artikel 3, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36 af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, hvor lovregulerede erhverv defineres som en eller flere former for erhvervsmæssig virksomhed under ét, når der enten direkte eller indirekte ifølge love eller administrative bestemmelser kræves bestemte erhvervsmæssige kvalifikationer for adgang hertil eller udøvelse eller en form for udøvelse heraf. Oplysningspligterne for lovregulerede erhverv er oplysning om

erhvervs- og brancheorganisationer, oplysning om hvor tjenesteyderen er registreret, oplysning om den faglige titel og det EU/EØS-land, hvor titlen er givet samt oplysning om regler der gælder for udførelsen for erhvervet, og om hvordan tjenestemodtageren får adgang til reglerne. Herudover fastsættes det i relevant sektorlovgivning, at tjenesteyderen skal oplyse om eventuel forsikring, som tjenesteyderen har tegnet samt at tjenesteydere, der er omfattet af en tilladelsesordning, skal give kontaktoplysninger på den kompetente myndighed, som har givet tjenesteyderen tilladelse til at udføre sin tjenesteydelse.

Der er imidlertid en række generelle bestemmelser i servicedirektivet, som det vurderes uhensigtsmæssigt eller utilstrækkeligt at gennemføre ved hjælp af ændringer i sektorlovgivningen alene. Dette er reglerne om etableringsfrihed, regler om fri udveksling af tjenesteydelser på midlertidig basis, regler om accept af dokumenter fra andre EU/EØS-lande, regler om administrativt samarbejde med kompetente myndigheder i andre EU/EØS-lande, indrapportering af regler til Europa-Kommissionen og oprettelse af en kvikskranke for udenlandske tjenesteydere. Herudover vurderes to af direktivets oplysningsforpligtelser som hensigtsmæssige at gennemføre i en generel lovgivning. Disse dele af servicedirektivet gennemføres derfor i denne, generelle hovedlov om tjenesteydelser i det indre marked. En generel lov gennemføres også i de øvrige nordiske lande og i langt størstedelen af EU/EØS-landene i øvrigt, hvilket også anbefales af Europa-Kommissionen.

5. Lovens hovedindhold

5.1. Lovens anvendelsesområde

Loven regulerer bl.a. tjenesteyderes ret til etablering og ret til midlertidigt at levere en tjenesteydelse. Norge, Island og Liechtenstein er i kraft af EØS-aftalen forpligtet til også at gennemføre servicedirektivet, hvorfor loven og bemærkningerne generelt refererer til EU/EØS-landene.

Lovens anvendelsesområde er udformet i nøje overensstemmelse med servicedirektivet. Loven finder anvendelse på tjenesteydere, der er etableret i Danmark, og tjenesteydere, der er etableret i et andet EU/EØS-land, og som leverer tjenesteydelser midlertidigt i Danmark. Desuden vedrører loven regler om etablering i Danmark for tjenesteydere, som enten er statsborgere i et EU/EØS-land (fysiske personer), eller som er etableret i et EU/EØS-land (juridiske personer), herunder situationer, hvor en dansk statsborger ønsker at oprette en servicevirksomhed.